

POZNÁMKY

Co tomu řeknou lidi

V případě Randák/Nagyová je špatně úplně vše

Trestní proces na Praze 1, k němuž včera vězeňská eskorta přivedla Janu Nagyovou (coby svědkyni a poškozenou), vypadal jako z jiné doby. A také z ní je: z časů před červnem 2013, kdy jsme se přeli o tak luxusní problémy jako zveřejňování platů státních zaměstnanců.

Podle obžaloby někdejší asistentka Nagyové Lenka P. vynesla její výplatnici a Karel Randák z Nadačního fondu proti korupci ji předal médiím. Tento popis události samozřejmě nelze mít za prokázaný (obhájce Petr Kočí chce soud přesvědčit, že výplatnice mohla uniknout i jinudy), ale pro účely komentáře použijeme logickou Occamovu břitvu – nejjednodušší verze bývá obvykle i správná.

Špatný byl takový pokoutní únik: nahrává odpůrcům zveřejňování platů, kteří v tom vidí jen slídilský vpád do soukromí.

Špatný byl takový způsob zveřejnění: výplatnice je vytržená z kontextu – nevíme z ní, zda odměny byly jednorázové, nebo ne.

Špatná byla hysterická reakce předsedy vlády, po níž jeho úřad podal trestní oznámení: u vysoce postavených zaměstnanců státu měl naopak prosadit klidné a věcné zveřejňování odměn. Pokud neuneseme americkou úplnou otevřenost, pak se lze podívat k Britům, kteří našli vkusný kompromis mezi ochranou soukromí a průhledností.

Špatná byla horlivost státních zástupců z Prahy 1, kteří si zjevně nepoložili otázku, jestli skutek dosáhl intenzity trestného činu.

Nezbývá komedii dohrát do konce a udělat z ní morální. V každé zemi se mohou dít případy nepotismu, kdy premiér zaměstnává ženu, s níž má „pěvný vztah“, a nechává jí vyplácet odměny ze státního. Jeho korektivem proto musí být veřejná kontrola. Škoda že otázka, „co tomu řeknou lidi“, zde padla tak pozdě. **Tomáš Němeček**

LIDOVÉ NOVINY, 16.7.2012